

Η ΜΕΛΙΣΣΑ

ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΣΤ'. καὶ Ζ'. κατὰ
ΙΟΥΝΙΟΝ καὶ ΙΟΥΛΙΟΝ.

Πρὸς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Μελίσσης
τῶν Ἀθηνῶν.

Διακοπέσης ἐπὶ δύο περίπου μῆνας τῆς ἐκδόσεως τῆς Μελίσσης τῶν Ἀθηνῶν, οφείλομεν νὰ δώσωμεν λόγον περὶ τούτου.

Δύο περίπου μῆνας πρὸ τῆς ἐκλογῆς τῆς Αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος ἐδημοσιεύσαμεν τὰς «Παραινέσεις πρὸς τὸν μέλλοντα Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος.» Διὰ τοῦ ἔργου ἡμῶν τούτου ἠθελήσαμεν, πρὶν μάθωμεν τὸν μέλλοντα νὰ βασιλεύσῃ ἐν Ἑλλάδι, νὰ καταδείξωμεν ἐν πάσῃ εὐλικρινείᾳ τὸν τρόπον, καθ' ὃν δύναται τις νὰ γείνη ἐνταῦθα, ἂν οὐχὶ ἔνδοξος Βασιλεὺς, τοῦλάχιστον ὅμως εὐδαίμων καὶ τρισευδαίμων, ἀληθὲς ἀπεικόνισμα Θεοῦ καὶ εἰδῶλον λατρείας παρὰ τῶν ὑπηκόων του.»

Καὶ κατὰ πόσον μὲν ἐπετύχομεν τοῦ σκοποῦ τούτου, δὲν ἀπόκειται εἰς ἡμᾶς, οὔτε δυνάμεθα, νὰ κρίνωμεν. Βέβαιον ὅμως εἶναι, ὅτι καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν ἐδημοσιεύθη τὸ ἔργον τοῦτο, καὶ ἄγρι τῆς σήμερον καθ' ἐκάστην μᾶς διεμβύονται νέα αἰτίσεις. Ἐξανιληθείσης τῆς πρώτης ἐκδόσεως τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου,

παρεκαλέσαμεν τὸν ἀξιοτίμον συνάδελφον τῆς Μερίμνης νὰ ἀνατυπώσῃ αὐτὰς· μὴ ἰκανοποιηθῆισης δὲ τῆς περιεργείας τοῦ κοινοῦ οὔτε ἐκ τῆς ἀναδημοσιεύσεως ταύτης, οὔτε ἐκ τῆς παντελοῦς σχεδὸν ἐξαντλήσεως ἀπάντων τῶν ἀντιτύπων τῆς γαλλικῆς μεταφράσεως αὐτοῦ, ἀναγκαζόμεθα νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν αὐτὰς καὶ διὰ τῆς Μελίσσης τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ δὲ εὐμενῆς ὑποδοχὴ τοῦ ἔργου τούτου καὶ τινων ἄλλων μεταγενεστέρων, δις καὶ τρίς ἀνατυπωθέντων, μᾶς ἐνεθάρρουν εἰς τὴν τακτικὴν ἐκδοσιν τῆς Μελίσσης τῶν Ἀθηνῶν.

Διὰ τοῦ περιοδικοῦ τούτου συγγράμματος κύριον σκοπὸν προετιθέμεθα νὰ προκαλέσωμεν τὴν συζήτησιν τοῦ κοινοῦ ἐπὶ διαφορῶν σπουδαίων ἀντικειμένων διὰ νὰ γείνη δὲ τοῦτο ἐπιτυχῶς, ἔπρεπε νὰ εἰσδύσῃ ἡ Μελίσα καὶ εἰς τὰς κατωτάτας καὶ πολυτίμους τάξεις τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας· πρὸς ἐπιτυχίαν δὲ τοῦ σκοποῦ τούτου ἡμεῖς μὲν ἔπρεπε νὰ ἐργαζόμεθα νυκθήμερὸν καὶ σχεδὸν ἀμισθί, ἡ δὲ Κυβέρνησις νὰ καταβάλλῃ τὴν δαπάνην.

Εὐμενῶς ἀποδεχθεῖσης τῆς ἔθνοσυνελεύσεως τὴν πρότασιν ταύτην, ἡ Κυβέρνησις μᾶς παρεχώρησε τὰς πρὸς τοῦτο εὐκολίας· ἀλλὰ μόνον ὁ ἀγνοῶν τὰς περιπετείας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰς δυσχερείας τοῦ ἑλληνικοῦ ταμείου, ἐκείνος δύναται νὰ μὴ εἰκάσῃ καὶ τὰς πικρίας, ὅσας ὑπέστημεν ἄχρι τοῦδε.

Ἐκάστη σχεδὸν μηνιαία ἀνανέωσις τοῦ προεδρείου τῆς Συνελεύσεως, πιδιᾶς ἐνίοτε χάριν, ἐπιφερε καὶ τὴν διακοπὴν τῆς ἐκδόσεως τῆς Μελίσσης· καὶ ἕκαστος σχεδὸν ὑπουργὸς τῆς παιδείας, ἠρνεῖτο κατὰ πρῶτον τὴν παραχώρησιν τῶν μέσων τῆς ἐκδόσεως. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἠδυνήθημεν νὰ προβῶμεν μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ Δ'. φυλλαδίου τοῦ Β'. ἔτους. Τότε δὲ διωρίσθη ὑπουργὸς τῆς παιδείας ὁ Κύριος Λομβάρδος· οὗτος, ἅμα ἀελθὼν τὰς βαθμίδας τοῦ ὑπουργείου, κατεχόμενος μόνον ὑπὸ τῆς ιδέας τῆς εὐθύνης, καὶ οὐδόλως ἀαλογιταμενος γραπτὰς μετὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου συμφωνίας, ἠρνήθη τὴν παραχώρησιν χάρτου· ἐδέλεσε λοιπὸν νὰ πεισθῇ καὶ ὁ Κ. Λομβάρδος νὰ παραχωρήσῃ τὸν χάρτην, διὰ νὰ ξαναρχίσῃ ἡ ἐκδοσις τῆς Μελίσσης.

Μετὰ τὴν ὅσω σύντομον τοσοῦτω καὶ εἰλικρινῆ ταύτην δικαιολόγησιν ἀναγκαζόμεθα νὰ δικηκρύξωμεν, ὅτι ὅσην εὐχαρίστησιν μᾶς προξενεῖ ἡ ἐπιτυχία τοῦ πρώτου καὶ κυρίου σκο-

τοῦ τῆς Μελίσσης, ἐν ἀπάσῃ σχεδὸν τῇ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ ἀσπαστῶν γενομένων τῶν δι' αὐτῆς δημοσιευομένων ἀρχῶν, τοσαύτην θλίβει μᾶς προξενεῖ ἡ ἀδιαφορία τῶν λεγομένων πολιτικῶν μας ἀνδρῶν, καὶ τῶν ἔξω ὁμογενῶν. Πλὴν τῶν Κυρίων Μαντζαβίνου ἐν Ἀθήναις καὶ τοῦ Μιχαὴλ Ξανθοῦ ἐν Βιουκουρεστίῳ, οὐδὲ ἐν περισσότερον ἀντί-υπον, ἠγόρατέ τις ἵνα προσφέρῃ δωρεὰν εἰς ἐνδεῆ ἢ εἰς φιλαναγνώστην, ἢ ἵνα ἐνισχύσῃ τὸν συγγραφέα. Πολλοὶ δὲ καθυστεροῦσι καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῶν εὐτελεῆ συνδρομὴν· τοῦτο ἔθελε μᾶς ἀπελπίσει καθ' ὀλοκληρίαν, ἀν μὴ μᾶς ἐνίσχυσεν ὁ πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν μας ζήλος τοῦ λαοῦ· ἔβριθε τὸ γραφεῖόν μας ἐπιστολῶν, δι' ὧν ἐρωτῶσιν οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τοῖς δήμοις περὶ τῶν αἰτίων τῆς διακοπῆς τῆς Μελίσσης.

Τοιούτων λοιπὸν ὄντων τῶν αἰτίων τῆς διακοπῆς τῆς Μελίσσης, ἀναγκαζόμεθα νὰ διακηρύξωμεν, ὅτι καὶ ἡμῶν ἡ ὑπομονὴ ἐξηντλήθη, καὶ τὸ δημόσιον ἀγνοοῦμεν μέχρι τίνος θὰ δύναται ἢ θὰ θέλῃ νὰ δαπανᾷ διὰ τοιαῦτα ἔργα, τὰ ὅποια ὑπὸ πολλῶν ἐκ τῶν πολιτικῶν μας ἴσως θεωροῦνται γελοῖα· ἀλλ' οὐχ ἦ-τον καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑποσχόμεθα ἔστω καὶ μὲ παντελεῆ καταστροφὴν πάσης τῆς περιουσίας μας νὰ διατηρήσωμεν ἀκμαίαν καὶ ὅσον ἐνεστί τακτικὴν τὴν ἐκδοσιν τῆς Μελίσσης.

Τοὺς δὲ διατάζοντας περὶ τῆς ἀμίσθου σχεδὸν ὑπηρεσίας μας πρὸς ἐκδοσιν τῆς Μελίσσης παρὰπέμπομεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3298 συμβόλαιον τοῦ συμβολαιογράφου Γ. Ἀντωνιάδου, διὰ νὰ μάθωσι πόσα ἐχρεώθημεν πρὸς ἐξαετῆ διατήρησιν τῆς ἱατρικῆς Μελίσσης.

Ἴσως ἀποδώσῃ τις τὴν διακοπὴν τῆς Μελίσσης καὶ εἰς τὴν κατάβασιν ἡμῶν ἐπὶ τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ μάρτυρας ἐπικαλούμεθα τοὺς διεθνοντας τὸ ἐθνικὸν τυπογραφεῖον, οἵτινες δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῶσιν, ὅτι τρία τυπογραφικὰ φύλλα τῆς Μελίσσης ἕνεκα ἐλλείψεως χάρτου ἔμειναν ἐπὶ δύο μῆνας ἀτύπωτα, καίτοι ἐστοιχειωθετῆμενα· καὶ καθ' ὀλοκληρίαν ἔτοιμα πρὸς τύπωσιν.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ βουλευτικῶν ἀγῶνος, ἃς μᾶς ἐπιτρέψωσιν οἱ ἐντὸς τοῦ Κράτους ἀναγνώσται τῆς Μελίσσης νὰ εἴπωμεν, χάριν τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὁμογενῶν, καὶ τι πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐνταῦθα ἰσχυρισμῶν μας.

Εἰς τὸν ἀγῶνα κατήλθομεν κατὰ προτροπὴν ἄλλων. Καὶ εἰς μὲν τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους οἱ πάντες ἐφρόνουσι, ὅτι, ἐπειδὴ καὶ προγενέστερά τινα ἔργα καὶ παθήματα ἡμῶν ἐφέλικυσαν ἐφ' ἡμᾶς τὴν συμπάθειαν τῶν συμπολιτῶν, δὲν ἠθέλαμεν στερηθῆ τῶν ψήφων αὐτῶν. Τὰ δὲ χωρία, ἐφρόνουσι, καὶ ἂν μᾶς στερήσωσι τῶν ψήφων των, ὡς ἀγνώστων, δὲν ἠθελον μεταβάλλει τὸ εὐνοϊκὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιτυχίας ἡμῶν.

Κατὰ προτροπὴν δὲ πολλῶν περιηγήθημεν καὶ τὰ χωρία τῆς Ἀττικῆς. Μετὰ πολλῆς δ' εὐχαριστήσεως εἰς πολλὰς μὲν καλύβας τῶν χωρικῶν εὐρομεν ἀναγιγνωσκόμενα τὰ φυλλάδια τῆς Μελίσσης, εἰς ἄλλας δὲ εὐρομεν τὰς ἐπὶ δημοσίων συναθροίσεων ὁμιλίαις μας, καὶ εἰς ἅπαντα σχεδὸν τὰ χωρία εὐρομεν συζητούμενας τὰς ἀρχάς μας. Τούτου δὲ ἕνεκα— ἐκ μὲν τῶν ψήφων τῶν χωρικῶν, καίτοι ἀγνώστοι πρὸς αὐτοὺς ὄντες, ἐλάβομεν πλείονας τῶν ἡμίσεων, ἐκ δὲ τῶν ψήφων τοῦ Πειραιῶς πλείονας τῶν δύο τριτημορίων, καὶ ἐκ τῶν ψήφων τῆς Πρωτεύουσας, ὅπου ἐπικρατεῖ, ὡς γνωστὸν, ὁ περὶ τὰ πολιτικὰ ἔρωσι, καὶ ὅπου θεωροῦνται ἴσως γελοῖα τὰ διὰ τῆς Μελίσσης δημοσιεύόμενα, μόλις τὸ τριτημόριον τῶν ψήφων ἐλάβομεν. Ἐν συνόλῳ δὲ ἐλάβομεν ψήφους, δοθείσας μόνον πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀρχῶν μας 3276, ἐκ τῶν 10885 ψηφοφόρων καὶ ἐκ τῶν 7695 ψηφοφορησάντων. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο δὲν εἶναι δυσάρεστον, ὅταν ἀναλογισθῆ τις, ὅτι *μόνοι μονότατοι* κατήλθομεν ἐπὶ τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα, εἰς οὐδενὸς τὴν προστασίαν ἢ τὸν συνδυασμὸν ἐτέθημεν, οὐδενὸς τὴν βοήθειαν ἐπεκαλέσθημεν, οὐδὲν οὔτε ἠθικὸν οὔτε ἀνῆθικον μέσον πρὸς ἐπιτυχίαν ἡμῶν ἐδαπανήσαμεν καὶ παρ' ὅλων σχεδὸν τῶν κομμάτων ἐπολεμούμεθα. Τὰς πολυτίμους ἄρα ταύτας ψήφους μᾶς ἐχορήγησαν αὐθορμήτως οἱ συμπολιταὶ μας, ἕνεκα τῆς πεποιθήσεως αὐτῶν, ὅτι ἠθέλαμεν συντελέσει εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀρχῶν μας.

Ἄς μᾶς ἐπιτρέψωσι πρὸς τούτοις οἱ ἐντὸς τοῦ Κράτους ἀγνώστοι τῆς Μελίσσης νὰ δημοσιεύσωμεν χάριν τῶν ἐξῶ ὁμογενῶν καὶ τὰ ἐξῆς ἔγγραφα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.

Συμπολιταί!

Μετὰ τὰ γνωστά σας δεινοπαθήματά μου προετίμησα νὰ ἐκτελῶ τὸ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καθῆκον ὡς ἀπλοῦς πολίτης.

Ἀλλὰ σεῖς καὶ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν πληρεξουσίων ἠθελήσατε νὰ μὲ περιβάλητε μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην σας, (ἤθελον δὲ σὰς ἀντιπροσωπεύσω τῶ ὄντι εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, ἂν μὴ συνέβαινον ὅσα εἶναι ἄκαιρον ἤδη νὰ ἀναμνήσω), καὶ ἤδη, καίτοι ἀπεσυρμέναν τῶν πολιτικῶν, καὶ τρόπον τινὰ, λάχανα σπείροντα, ἠθελήσατε διὰ τῶν ἐντίμων ὑπογραφῶν σας νὰ μὲ κηρύξτε ὑποψήφιον βουλευτὴν σας.

Εὐγνωμονῶν διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην σας ταύτην, ὄφειλον ἴσως νὰ δημοσιεύσω λεπτομερῶς καὶ τὰς πολιτικὰς μου ἀρχάς· ἀλλὰ ταύτας οὔτε ἤδη, οὔτε καθ' ἣν ἐποχὴν καὶ ἡ ἐλαχίστη μεμψιμοιρία κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐτιμωρεῖτο μὲ πενταετῆ εἰρκτὴν, ἐδυσκολεύθην καὶ νὰ κηρύξω καὶ νὰ ὑποστηρίξω διὰ μόνης τῆς παρουσίας μου καὶ νὰ δημοσιεύσω. Τὰς ἀρχάς μου λοιπὸν ταύτας εὕρισκε διὰ τετυπωμέναν ὁ βουλόμενος καὶ εἰς ἅπαντα μὲν τὰ πολιτικὰ μου ἔργα, ἀλλ' ἰδίως εἰς τὰς παραινέσεις μου πρὸς τὸν μέλλοντα Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, τὰς δύο μῆνας πρὸ τῆς ἐκλογῆς τῆς Αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος δημοσιευθείσας, καὶ εἰς τὰς δύο ἐπὶ δημοσίων συναθροίσεων ὁμιλίας μου, τὰς ὁποίας καὶ ἠκούσατε καὶ ἐμελετήσατε.

Οὐδὲν οὔτε πλεῖστον οὔτε ὀλιγώτερον τούτων θὰ ἐπιδιώξω ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τοῦ συνταγματικοῦ αὐτῆς θρόνου· πάσας δὲ τὰς προσπάθειάς μου θὰ καταβάλλω πρὸς τὴν ἐφικτὴν πραγματοποίησιν αὐτῶν· εἰδικώτερον δὲ ὑπόσχομαι νὰ καταψηφίσω πᾶσαν ἐκνομον ἐπέμβασιν μεταξὺ τοῦ ἡγεμόνος καὶ τῶν νομίμων καὶ ὑπευθύνων αὐτοῦ συμβούλων, πᾶσαν μὴ συνάδουσαν πρὸς τὰ ἦθη τοῦ ἔθνους θεσμοθεσίαν, πᾶσαν γιγνομένην ἤδη ἢ γενησομένην προσβολὴν κατὰ παντὸς κεκτημένου συνταγματικοῦ δικαιώματος, καὶ πᾶσαν παράνομον καὶ μὴ ἀπολύτως ἀναγκαίαν οὔσαν δαπάνην· παντὶ δὲ σθένει θὰ συντελέσω διὰ τῆς ψήφου μου εἰς τὴν ὅσον ἔνεστι μεγαλειτέραν, ἀλλὰ καὶ καλῶς ἐννοουμένην οἰκονομίαν, καὶ εἰς τὴν ταχυτέραν καὶ ἐντελεστέραν ἀνάπτυξιν τῆς εὐημερίας τοῦ τόπου.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 27 Μαρτίου 1865.

Α. Ν. ΓΟΥΔΑΣ.

Πρὸς τοὺς τιμήσαντάς με διὰ τῆς ψήφου των
ἐκλογεῖς Ἀττικῆς.

Συμπολίται!

Κατῆλθον ἐπὶ τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα μόνον, διότι πλεῖστοι ἐξ ὑμῶν διὰ τῶν προτροπῶν σας ἠθελήσατε νὰ μοὶ παρέξητε

ἐπίσημον στάδιον ἐνεργείας πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς εὐημερίας τῆς ὠραίας ἡμῶν πατρίδος. Ἄλλως δὲ ἐμὲ, καὶ τὸ τοῦ δημοσιογράφου στάδιον ἦτο καὶ θὰ ἦναι ἰκανῶς εὐρὺ καὶ τὸ τῶν δημοσίων συναθροίσεων ἔημα ἦτο καὶ θὰ ἦναι ἰκανῶς εὐήχον, ὅταν ἐγὼ μὲν γράφω καὶ ὀμιλῶ ἀλήθειαν, ὑεῖς δὲ μοὶ παρέχετε, ὅπως καὶ ἄχρι τοῦδε, σύμπασαν τὴν εὐμένειάν σας.

Σὰς εὐγλωμονῶ συμπολίται διὰ τὴν τιμὴν ταύτην· ἂν δὲ ἀπετύχομεν τοῦ σκοποῦ, δὲν θὰ στερηθῶμεν καὶ τῶν μέσων τοῦ νὰ συντελεσωμεν καὶ ὡς ἀπλοῖ πολῖται εἰς τὸ καλὸν τῆς πατρίδος. Σὰς συγχαίρω διὰ τὴν εἰρηνικωτάτην ἐκλογὴν βουλευτῶν, καὶ σὰς μακρορίζω διότι ἀπικρούσατε τὴν ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν καταπλημμυρήσαταν τὴν κοινωνίαν διαφθοράν.

Συμπολίται! Πρὸς προπαρασκευὴν τῆς μοναδικῆς εἰς τὰ χρονικά τοῦ κόσμου μεταπολιτεύσεως σεμνύομαι ὅτι εἰργάσθην ὡς πολίτης, ὅσον ἡδυνάμην πρὸς ἀντικιτάστασιν τοῦ κικκοῦ διὰ τοῦ καλοῦ οὐδεὶς Ἕλληνα καθυστέρησε τὸ χρέος του· ἐὰν δὲ τὸ ἔθνος καὶ σήμερον δὲν εὐδαιμονῇ, ἂν ὅλων τῶν χρηστῶν πολιτῶν τὰς καρδίας κατέχη καὶ σήμερον βαρυνθεὶς ἄλλος, ἂν ἡ Ἑλλάς ὀσημέραι ἀφίσταται περισσότερον ἀπὸ τοῦ νὰ κατασταθῇ πρότυπον βασιλείου ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἑσβαίως τῆς καταστάσεως ταύτης ἔνοχοι δὲν εἶναι οὔτε οἱ προπαρασκευάσαντες οὔτε οἱ ἐκτελέσαντες ἐνδόξως τὴν μεταπολίτευσιν, οὔτε τὸ ἔθνος.

Εἶθε ἡ θεία Πρόνοια νὰ ὀδηγήσῃ τοὺς τε ἀποτυχόντας εἰς τὰς ὄσφαιλικρινεῖς τοσοῦτω καὶ ἀφιλοκερδεῖς προσδοκίας των, καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀμαρτάνοντας εἰς τὴν ταχειαν διόρθωσιν τῶν κακῶν, πρὶν παρέλθῃ ἡ ἐποχὴ τῆς ἐνόμου καὶ εἰρηνικῆς διορθώσεως αὐτῶν.

Εἶθε νὰ παγιωθῇ ὅσον ἔνεστι τάχιον ἢ τάξις καὶ ἡ εὐνομία εἰς τὴν ὠραίαν μας πατρίδα, εἶθε νὰ συμβαδίσωσι τοῦ λοιποῦ εἰλικρινῶς καὶ ἀπροσκόπτως ἢ τε καλῶς ἐννοουμένη ἐλευθερία καὶ ἡ εὐημερία τῶν πολιτῶν μετὰ τῶν ἀναποσπάστων αὐτῶν συντρόφων εἰλικρινείας τε καὶ φρονήσεως τῆς συνταγματικῆς μοναρχίας.

Εἶθε τέλος νὰ βαδίσωμεν ἅπαντες ἄρχοντες τε καὶ ἀρχόμενοι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἱεροῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος, χωρὶς ποτὲ νὰ λάβωμεν ἀφορμὴν μεταμελείας οὔτε οἱ μὲν ὅτι ἠκούσχημεν, οὔτε οἱ δὲ ὅτι εἶπομεν ὀλίγα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαΐου 1865.

ΑΝΑΣΤ. Ν. ΓΟΥΔΑΣ.